

Παιριδογνωσία του εδάχιστου

Γεννημένη στην Κωνσταντινούπολη, κάτοικος της Αθήνας και ταγμένη οδοιπόρος των πόλεων και των ππείρων του κόσμου, από την Αθήνα ως το Πεκίνο και από τις Βρετανίες ως τα Πριγκιπόντα, η Γεύσω Παπαδάκη επιφέρει στη ζωή και το έργο της ταξίδι ως τρόπο ύπαρξης και έκφρασης. Σε διαφορετικές ενότητες της δουλειάς της των τελευταίων ετών όπου ικνηθείται ένα παλίμψηστο σύμπαν διάσπαρτων στιγμών και φευγαλέων εντυπώσεων, θραυσματικών γεωγραφικών στίξεων και ιδιωτικών αναμνήσεων, το ταξίδι γίνεται ταυτόχρονα ο τρόπος και ο τόπος, η μικρή πατρίδα μίας ιδανικής απτικής και εννοιολογικής στιγμής.

Ανάμεσα στις γραμμές και τους όγκους, το χρώμα και τα μοτίβα, η αληθινή και πρωτογενής εμπειρία και νοσταλγία του τόπου διηθίζεται στο αιωρούμενο και ωσεί παρόν περίγραμμα μιας σφοδρά επιθυμητής «άλλης χώρας». Χάρτες και σημειώσεις πόλεων, σύμβολα και ενθύμια τόπων, ανεξερεύνητες οδοί, αόρατα περάσματα, σχισμές θέασης, ρωγμές ρελιστικής και φαντασιακής μνήμης συνυπάρχουν στα χαρτιά και τους καμβάδες της ζωγράφου, συνθέτοντας ένα τρυφερό προσωπικό πμερολόγιο δρόμου και εντέλει τη διαδρομή μιας προσωπικής πατριδογνωσίας.

Ζωγραφίζοντας με πάδι, ακουαρέλα, ακρυλικό ή μικτή τεχνική σε καμβά ή σε ξύλο και άλλοτε χρησιμοποιώντας τη μέθοδο του κολλάζ (φωτοτυπίες επάνω σε κινεζικό χαρτί, χειρωνακτική επεξεργασία, επιζωγράφιση) η Γεύσω Παπαδάκη ενορχηστρώνει ένα πολυσχιδές φάσμα οπτικών ερεθισμάτων: επάλληλες επιθέσεις σχεδιασμάτων, σβησίματα μετουσιωμένα σε αφαιρετικές οργανικές φόρμες, οριζόντιες και κάθετες ζώνες και πιτά οπτικά τετράγωνα που αρθρώνονται στη ζωγραφική επιφάνεια για να ακυρωθούν και να επαναπροσδιοριστούν ξανά με τη βοήθεια των ποικίλων χρήσεων του λευκού, δημιουργώντας σπαράγματα ανακαλύψεων που οδηγούν το βλέμμα στον πυρήνα ενός ιδανικού γνωστού-άγνωστου τοπίου μετουσιωμένου μέσα από την ίδια την προβολή της εικόνας του σε νέο προορισμό της ζωγράφου, σε νέο ορίζοντα του θεατή.

Ίρις Κρητικού
Σεπτέμβριος 2013

